

ret meget i modvind, når jeg har sagt min mening, og jeg har i en halv snes år sagt, at det største problem i dansk flygtningepolitik er, at vi gør flygtninge til indvandrere. Det synspunkt vil jeg blive ved med at forfægte, indtil andre opdager, at jeg har ret i det.

Hr. Arne Melchior foretrækker at bruge Danmarks knappe ressourcer på ganske få tusinde, der skal gøres til indvandrere i Danmark og have det høje sociale stadi her. Vi har spurgt: Hvorfor ikke anvende ressourcerne dér, hvor de kan komme mange flere mennesker til gode? Det er Arne Melchior og jeg uenige om, og det er jeg ked af.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Det er ikke noget nyt efter valget, at CD har været enig med SF – det er altså et svar til fru Pia Kjærsgaard – i en hel række spørgsmål af social art, herunder om flygtninge, udlændinge og nye danskere. Der er ikke noget som helst nyt i det. Det, vi har sagt klart, og som vi har stået fast ved, er, at især på den økonomiske politik, på forsvarspolitikken og selvfølgelig på en række andre områder bør SF ikke få indflydelse. Den finanslov, der nu skal vedtages i næste uge ved tredje behandling, bærer dog tydeligt præg af, at det er lykkedes, så vi har ikke lovet eller tilsagt noget, som ikke er overholdt i den sammenhæng.

Må jeg sige til hr. Helge Adam Møller, at jeg ikke har benyttet glosen umenneskelig. Jeg vil igen understrege over for både Venstre og De Konservative, at jeg ikke klandrer motiverne. Jeg tager tværtimod afstand fra, at den ene skulle erklære sig mere menneskelig end den anden, for det er der ikke tale om, men det er rigtigt, at det er mig ubehageligt, at hr. Helge Adam Møller bliver ved med denne sammenligning og sige, »... hvis jeg var i den situation«. Jeg har også en gang hørt en mand sige, at hvis han havde været i koncentrationslejr, ville han have gjort sådan og sådan. Det ved den pågældende ikke en pind om, og jeg kan ikke opfatte det anderledes, end at hr. Helge Adam Møller ikke har nogen jordisk chance for at sætte sig ind i, hvad der ville ske med ham, og hvordan han ville reagere, hvis han var flygtning i 2 eller 16 år. Det har han ingen anelse om og ingen mulighed for at forestille sig, og han mangler fuldstændig indfølelse over for de mennesker, som her er kastet ud på den måde, de er. Derfor mener jeg, det er et ubehageligt scenario.

Så må jeg igen sige til fru Birthe Rønn Hornbech, at jeg har al respekt for motiverne. Der er slet ikke noget problem dér, men selvfølgelig bliver flygningene da efterhånden til indvandrere. Det er da helt oplagt. At de ofte vil foretrække at rejse hjem igen, som en masse også har gjort herfra og endnu flere fra andre lande, er en anden historie. Men selvfølgelig ville det være at stikke hovedet i busken og benægte fakta, hvis man tror, at årene kan gå, uden at oprindelige flygtninge bliver til indvandrere.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil gerne takke det flertal her i Folketinget, der støtter lovforslaget. Det var på sin vis en lille smule ejendommeligt at lytte til debatten, og dér tænker jeg på indlæggene fra VKZ. Et langt stykke hen ad vejen var det, som om det ikke drejede sig om mennesker, som har fået deres tilværelse knust, som har fået en midlertidig skæbne i et andet land, og om hvem man kan sige, at de har været udsat for den mest bestialske forfølgelse, der findes, nemlig forfølgelse alene på grund af den etniske baggrund. Det var, som om det overhovedet ikke drejede sig om mennesker, som har været nødt til at flygte over hals og hoved, og som ofte har måttet forlade ikke blot deres familie, men også deres venner og deres arbejde, og hvis huse er brændt ned, og hvis hele tilværelse ligger i grus. Det var, som om det overhovedet ikke drejede sig om mennesker, som har været igennem en utålelig lang ventetid.

Jeg står helt ved den midlertidige lovgivning, der blev indført for to år siden, og når jeg alligevel kalder det en utålelig lang ventetid, er det, fordi der i de to år, der er gået, gang på gang er blevet sået tvivl om, hvorvidt Folketinget ville leve op til den lovgivning, vi havde vedtaget.

Fru Elisabeth Arnold sagde i sit indlæg, at der var gået to bølger af glæde igennem asylcentre, og nævnte, hvad det var for nogle lovgivningsinitiativer, der havde givet anledning til den glæde. Jeg kan omvendt referere, hvordan der gang på gang er gået chokbølger igennem denne den allermest sårbare gruppe, der overhovedet befinder sig i Danmark, når politiske partier har luftet tanken om, at de ville løbe fra den lovgivning, som et meget bredt flertal vedtog her i Folketinget.

Når jeg godt vil tage udgangspunkt i den undren, jeg har haft over en del af debatten, sådan som den udspondt sig på højresiden her, så var det, fordi det forekom mig, at det mere drejede